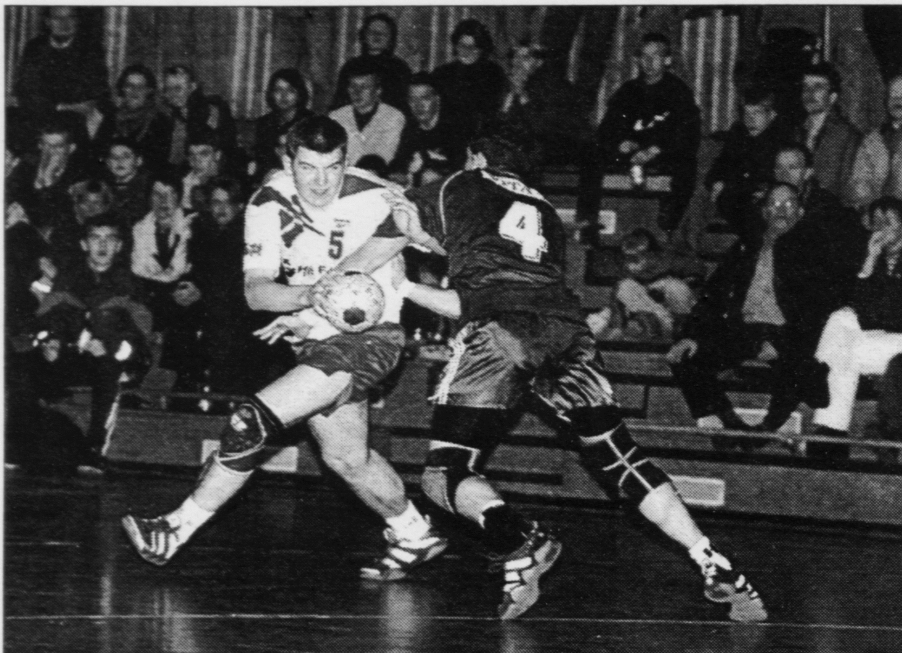

Reyð kort eiga at geva leikbann beinanvegin

Hondbóltur: Føroyskir hondbóltsdómarar hittust sunnukvöldið til prát um kappingina higartil. Millum annað varð ásaðnað, at tað hevði verið rættari, um leikbannini fyrri reyð kort koma í gildi alt fyrri eitt

EMIL L. JACOBSEN

Sunnukvöldið hittust hondbóltsdómarar á loftinum í ÍSF-húsinum til óformligt prát um kappingina og, sum vera man, dómungina higartil.

Dómararnir hava ikki fingið nakran serligan stuðul úttanfrá í ár, og eisini í fjølmíðlunum hava teir fingið okkurt skotið fyrri bógvín frá bæði ítróttarskrivrum og hondbóltsspælurum.

Millum teir nýggju dómararnir – venjararnir vorðu eisini bjóðaðir við til fundin, men har var bert ein av tí slagnum umframt ein, sum bæði er venjari og dómarar – sum vóru á fundinum, varð millum annað ásaðnað, at føroyskir dómarar dæma ov ymskt. Hetta kann bert broytast við, at dómararnir toyst saman og leggja eina felags linju, men tað er sjálvandi eitt sindur trupult, tá so fáir dómarar mæta upp til ein slíkan fund sum tann sunnukvöldið.

Eitt annað mál, sum fekk rættiliga drúga umrøðu, var hvussu umfatandi eitt reytt kort skal vera, og nær leikbannið skal setast í gildi. Avgjørt varð at mæla til, at frá byrjanini av endaspælinum at rokna (6. januar 1999) skal reytt kort geva leikbann longu frá fyrsta dysti eftir dystin, har kortið er givið (her verður sjálvandi ikki roknað við teimum reyðu kortunum, sum

verða givin fyrri trýggjar ferðir tveir minuttir útvísing). Og um sami spælari aftur fær reytt kort seinni í kappingini, verður leikbannið meir enn ein dystur. Sum nevnt var fundurin rættiliga óformellur, men breið semja var so um, at reyðu kortini skulu fáa hardari avleiðingar.

Nýggjar reglur ikki innliðar enn

Eitt annað evni var umstøðurnar í sambandi við útskiftingar, time-out o.a., sum gongur fyrri seg úti við síðulinjuna.

Í dystinum leygardagin millum mansliðini hjá StÍF og H71 tók ein stóða seg upp, har hoyvíkingar vórðu dømdir fyrri feil útskifting. Fundarluttakararnir ásaðnaðu, at tað ofta kann vera trupult at meta um, nær ein spælari veruliga er ólógliga inni á vøllinum, og nær hann noyðist at fara inn á vøllin fyrri at sleppa yvir um bonkin.

Time-out er ein rættiliga nýggj regla í hondbólti, og eitt dømi varð tikið fram, har spælandi venjarin hjá einum liði hevði fingið reytt kort, men framvegis stóð beint úttan fyrri síðulinjuna, eitt sindur burtur frá bonkinum, og hevði time-out saman við spælurum hjá sær. Semja var um, at hetta er óheppið og í roynd og veru ikki eigur at koma fyrri. Eitt uppskot var, at ein venjari, sum fær reytt kort, skal

sendast yvir í hina síðuna av høllini, har útskiftingar-bonkurin ikki er, men eingin verulig stóða varð tikin til henda spurningin.

Sum heild varð staðfest, at nógvir av spælurum hava trupult við at venja seg við og yvirhøvur læra tær nýggju reglurnar (eitt nú við at tú kanst sentra beinanvegin, tá hitt liðið hevur skorað, men ikki fara um miðlinjuna, fyrr enn spælarin á miðjunum hevur slept bóltinum), og at hetta bert kann bætast við, at dómararnir konsekvent sekta brot á hesar reglur. Eitt uppskot var, at dómararnir áðrenn dystin ella undir dystinum tosaðu við liðformenninar og gjørdur teir varugar við, hvat verður sektað, og hvat dómararnir ikki vilja síggja.

Eitt annað mál, sum varð tikið upp, er, at tað er ymskt, hvussu tyðilig tekinini hjá dómarunum eru. Hetta elvir ofta til órkymlan millum spælarnar og eigur at

Brot á reglurnar eiga at sekast frá dystarbyrjan og skulu konsekvent sekast restina av dystinum. Eitt nú er tað ikki lógligt at halda í tryggjuni á mótspelara, men her hava spælarnar ofta lyndi til at skylda upp á harpiks...
(Tilvildarlig mynd)

verða rættað, so tað ikki er nakar ivi um, hvat dómararnir dæma fyrri.

Nortíð varð eisini við trupulleikarnar, sum kunnu standast av, at børn – og fyrri sovitt eisini vaksni – í heil-

Tosað varð um, at summir spælarnar hava lyndi til at fara inn í verjuna bert fyrri at fáa 3-meturstuttan yvirhøvur at royna at koma til máløguleika. Ov ofta hendir tað, at dómararnir tá dæma »trýggjar«, hóast verjuspælarnir í roynd og veru ikki ger nakað ólógligt
(Tilvildarlig mynd)

um ganga framvið vøllinum og ofta inni á vøllinum eisini, men her er trupulleikin tann, at so at siga allar hallirnar meir ella minni eru gjørdar soleiðis, at tað ikki kann vera óðrvísi.

Ein venjari skeyt upp at seta vaktarfolk í báðum endum av høllini og vísti á, at hetta verður gjørt í einari av hallunum, sum nú er.

Tosað varð sum vera man eisini um dómung sum heild, og sum nevnt er ein tann størsti trupulleikin, at dómararnir dæma ov ymskt. Hjalmar Petersen, sum er onnur helvtin av okkara frægasta dómarapari, vísti á, at tað er neyðugt at sekta brot á reglurnar beinanvegin í dystinum og at halda fram við at sekta somu brotin gjøgnum allan dystin. Á henda hátt læra spælarnar, hvat er loyvt og hvat ikki er loyvt – um ikki tann dystin, so til næsta dyst. Aftur her er neyðugt, at dómarar dæma eins, so brotið eisini verður sektað í næsta dystinum.

Fyrri dómararnar hevur kappingin í ár verið soleiðis, at dómararar er sett fyrri allar dystirnar í grundspælinum í 1. deild hjá kvinnum og monnum umframt hjá mans- og kvinnuunglingunum. Víst varð á, at hetta er eitt sindur óheppið og heldur ikki hevur riggað rættiliga, eitt nú tí okkurt dómaraparið er fallið frá.

Tað liggur heldur ikki altíð so væl fyrri hjá øllum dómarunum, og um nú eitt

dómarapari hevur dómst sama liðið fleiri ferðir upp í slag – sum tað er komið fyrri í ár – eigur eitt annað dómarapari at kunna taka yvir til næsta dyst. Hetta er sunt fyrri allar partar.

Spælarnar dæma sínar mótsðumenn

Tann allarhelst størsti trupulleikin av øllum í føroyskari hondbóltsdómung er, at tað eru ov fáir, sum halda seg til at dæma, og at tað ofta eru spælarnar, sum dæma lið, sum teir sjálvir kappast við í landskappingini.

Hetta er sum vera man sera óheppið, men fær tó ikki verið so nógv óðrvísi, sum nú er. Lítil ivi man vera um, at summir av dómarunum bert dæma, tí teir eru noyðdir, og ikki so nógv av huga.

Dómaragerningurin er heldur ikki ein av teimum takksomum, og sum oftast er tað bert fyrri tað ringa, at fólk minnast teir. Tað er langt millum herðaklappini, ið sum oftast drukna í atfinningunum. Soleiðis er við so mongum, og tað ókír heldur ikki um áhugan fyrri at verða dómarar.

Tí ræður eisini um at stuðla dómarunum, hóast teir eisiniugu hava nóg breiðar herðar til at taka atfinningar á seg, tá teir eru upp á sítt pláss. Men sum oftast er lættari at finnast enn at stuðla, og tí eru dómararnir, ikki bert í hondbólti, eitt rættiliga einsamalt fólkaslag.

